

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 106.635 van 17 mei 2002
in de zaak A. 88.191/X-9270.**

In zake :

1. Raymond VANDECASTEELE (overleden),
rechtsgeding hervat door
Philippe VANDECASTEELE,
wonende te 2900 SCHOTEN,
Klamperdreef 7,
2. Philippe VANDECASTEELE,
wonende te 2900 SCHOTEN,
Klamperdreef 7

tegen :

1. de gemeente SCHOTEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. BALLON,
kantoor houdende te 2000 ANTWERPEN,
Britselei 39,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. CLAES,
kantoor houdende te 2550 KONTICH,
Mechelsesteenweg 160.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Raymond VANDECASTEELE en Philippe VANDECASTEELE op 26 januari 2000 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 17 november 1999 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schoten houdende verlening aan Ricardo HEERE van de vergunning voor het bouwen van een woning met bijgebouw op een perceel gelegen te Schoten, Klamperdreef 9, kadastraal bekend Sectie A, nr. 111d4;

Gelet op het arrest nr. 88.191 van 22 juni 2000 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen en de uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld;

Gelet op de kennisgeving van dit arrest aan de verzoekende partijen op 20 juli 2000;

Gelet op de kennisgeving aan de verzoekende partijen, op grond van artikel 15ter, § 1, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, dat de kamer de afstand van geding zal uitspreken, tenzij de verzoekende partijen binnen een termijn van vijftien dagen vragen om te worden gehoord;

Gelet op het schrijven van de verzoekende partijen van 3 oktober 2000 waarbij zij vragen om te worden gehoord;

Gelet op de beschikking van 19 oktober 2001 houdende oproeping van de partijen om te verschijnen op 7 december 2001, om 14.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. VANDENBULCKE, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Advocaat M. BALLON, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat J. CLAES, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het advies van Adjunct-auditeur A. EYLENBOSCH;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verzoekende partij ter terechtzitting een "Nota m.b.t. verzoek tot horen" heeft neergelegd; dat de verwerende partijen opwerpen dat een dergelijk stuk niet is voorzien in de procedure en vragen dat het uit de debatten wordt geweerd; dat niet blijkt dat hetgeen door verzoeker in deze "nota" wordt gesteld niet reeds in zijn "verzoek tot horen" kon worden aangevoerd; dat door een dergelijk stuk, dat niet is voorzien in de procedure, de rechten van de verdediging in het gedrang worden gebracht; dat er reden is om op het verzoek van de verwerende partijen in te gaan; dat het stuk uit de debatten wordt geweerd;

Gezien het uittreksel uit het register der overlijdensakten van de gemeente Schoten waaruit blijkt dat Raymond VANDECASTEELE op 17 april 2001 is overleden;

Gezien het op 13 oktober 2001 aan de Raad van State gerichte verzoekschrift waarbij Philippe VANDECASTEELE verklaart het geding te hervatten voor Raymond VANDECASTEELE;

Overwegende dat naar luid van artikel 17, § 4ter, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, ten aanzien van de verzoekende partij een vermoeden van afstand van geding geldt wanneer zij, nadat de vordering tot schorsing van een akte of een reglement is afgewezen, geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging indient binnen een termijn van dertig dagen die ingaat met de kennisgeving van het arrest;

Overwegende dat het arrest nr. 88.191 van 22 juni 2000 de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing heeft verworpen;

Overwegende dat de eerste verzoekende partij op 22 augustus 2000 en de tweede verzoekende partij op 4 september 2000 een "verzoek tot verderzetting van de procedure" hebben ingediend, dit is na het verstrijken van de termijn van dertig dagen na kennisgeving van het arrest op 20 juli 2000; dat te hunnen aanzien op grond van artikel 17, § 4ter, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State een vermoeden van afstand van het geding geldt;

Overwegende dat de verzoekende partijen in hun "verzoek tot horen" de Raad van State hebben verzocht volgende prejudiciële vraag te stellen :

"Schendt het art. 17, § 4ter, van de Gecoördineerde Wetten op de Raad van State niet de art. 10 en 11 van de Grondwet, afzonderlijk beschouwd en in samenhang beschouwd met de art. 23 en 160 van de Grondwet inzoverre het vermoeden van afstand van geding ook geldt ondanks het indienen van een aanvraag voor de voortzetting van de procedure voor de 15de dag van het nieuw gerechtelijk jaar en binnen de 45 dagen volgend op de betekening, wanneer deze termijn voor de aanvraag tot voortzetting van de procedure aanvangt in de gerechtelijke vakantie en ook verstrijkt binnen de gerechtelijke vakantie, terwijl deze regel voorgeschreven is door de art. 2 en 50.al.2 van het Gerechtelijk Wetboek -, in acht genomen dat verzoekende partijen woonstkeuze hebben gedaan bij een advocaat en in acht genomen dat de uitspraak van het arrest tot verwerping van de schorsingsaanvraag gewezen is na de termijn, voorzien bij

het art. 17, § 4, van de Gec. W.R.v.St. en dat verzoekende partijen evenmin de datum van betekening van het arrest op voorhand kunnen bepalen ?";

dat de verzoekende partijen deze prejudiciële vraag toelichten als volgt :

"Het art. 50.al.2 Gerechtelijk Wetboek bewerkstelligt en waarborgt enerzijds dat de personen, die hun beredeneerde reactie op een vonnis of arrest moeten bepalen, ook hun recht op ontspanning en vakantie kunnen uitoefenen in de - in België - normale periode, zijnde de 'grote vakantie' en anderzijds dat de beroepsmatige planning van hun raadslieden hiermee rekening kan houden.

Vermits de beslissing tot voortzetting voortspuit uit weloverwogen discussies tussen verzoekers en hun raadslieden, dient uiteraard ook rekening gehouden te worden met de agenda en de ('grote') vakantie van beide actoren.

Het is evident dat een advocaat in het scenario waarbij de regel van art. 50.al.2 Ger. Wetboek niet van toepassing is, nooit vakantie zou kunnen nemen - voor elke zaak zou hij beroepsmatig in België moeten paraat blijven - en dat ook zijn familiaal leven er de dupe van zou zijn.

Quid wanneer een verzoeker zijn vakantie opneemt in juli en de raadsman in augustus of vice-versa ? Dan komt het recht op bijstand door een raadsman in het gedrang, wanneer men de guillotine-regel van art. 17, § 4ter toepast. Hierop speelt de regel van art. 50.al.2 Gerechtelijk Wetboek precies terecht in voor alle jurisdictionele procedures.

Aan de persoon, die het initiatief en de datum van het aanvangen van de termijn bepaalt door bv. een betekening te gelasten, komt het toe om hiermede rekening te houden.

Er dient tenslotte ook vastgesteld te worden dat de Gec. W.R.v.St. slechts ordeterminen (bv. 45 dagen voor de uitspraak) oplegt aan de Raad van State, zodat verzoekers - en hun raadsman, bij wie zij ook normaliter woonstkeuze doen - nooit kunnen bepalen wanneer een arrest daadwerkelijk betekend zal worden : ook in dit contentieux hebben verzoekers geen vat op de datum van betekening. Een minimumtermijn van 45 dagen zou des te minder onredelijk zijn dat de Wetgeving niet bepaalt wanneer - of binnen welke termijn - de betekening van een arrest moet geschieden : vermits een verval-termijn ontbreekt voor uitspraak en betekening, mag getwijfeld worden aan de absolute noodzaak om een korte termijn van 30 dagen op te leggen in de chronologische omstandigheden, bepaald in het art. 50.AL.2 Ger. Wetboek.

Het niet-toepassen van voormelde regel, die nu verwoord is in het art. 50.al.2 Ger. Wetboek, juncto het niet-toepassen van een termijn van 45 dagen in plaats van 30 dagen, leidt tot een discriminatie tussen de personen, die in jurisdictionele procedures tegen een vonnis of arrest moeten reageren.

Gelet op de bijzondere gevolgen verbonden aan het ontbreken van een aanvraag tot voortzetting van de procedure, is er sprake van een niet te verantwoorden verschil in behandeling, m.a.w. een discriminatie. Deze discriminatie heeft ook betrekking op de art. 23 en 160 Grondwet, die resp. het recht op behoorlijk leven - hierbij horen nu eenmaal het genieten van een geplande vakantie - en het recht op een behandeling van het annulatieverzoek bij de Raad van State waarborgen";

Overwegende dat artikel 26, § 2, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, de Raad van State de verplichting oplegt het Arbitragehof te verzoeken op deze vraag uitspraak te doen, zelfs in geval hij van oordeel is dat bedoelde bepalingen het in de artikelen 10 en 11 van de Grondwet

vastgelegde gelijkheidsbeginsel klaarblijkelijk niet schenden; dat er grond is om het Arbitragehof te adiëren zoals gevorderd,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De debatten worden heropend.

Artikel 2.

De volgende prejudiciële vraag wordt gesteld aan het Arbitragehof :

"Schendt het art. 17, § 4ter, van de Gecoördineerde Wetten op de Raad van State niet de art. 10 en 11 van de Grondwet, afzonderlijk beschouwd en in samenhang beschouwd met de art. 23 en 160 van de Grondwet inzoverre het vermoeden van afstand van geding ook geldt ondanks het indienen van een aanvraag voor de voortzetting van de procedure voor de 15de dag van het nieuw gerechtelijk jaar en binnen de 45 dagen volgend op de betekening, wanneer deze termijn voor de aanvraag tot voortzetting van de procedure aanvangt in de gerechtelijke vakantie en ook verstrijkt binnen de gerechtelijke vakantie, terwijl deze regel voorgeschreven is door de art. 2 en 50, al.2 van het Gerechtelijk Wetboek -, in acht genomen dat verzoekende partijen woonstkeuze hebben gedaan bij een advocaat en in acht genomen dat de uitspraak van het arrest tot verwerping van de schorsingsaanvraag gewezen is na de termijn, voorzien bij het art. 17, § 4, van de Gec. W.R.v.St. en dat verzoekende partijen evenmin de datum van betekening van het arrest op voorhand kunnen bepalen ?".

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien mei 2002, door :

de H.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.